

עורך:
ברקאי אפרתי.

ללים

עליון קבוע סעד

ו' אלול תשפ"ה | פרשת שופטים | 30.08.25 | גליון מס' 3408

ישראל במלחמה - גיליון 93

הצרצרים בקיץ שרים להם, ימים קצרים בקיץ עוברים להם.
והנמלה תשיר בקול עצוב מאוד, כנר יקר - זמרת כבר - עכשיו אולי תרקוד!

לי לא איכפת, לי דווקא די נעים,
לשיר באוזניכם, את השירים הכי פרוצים.
ולהתייצב בפני הא-לוהים,
עם שתי גומות של חן, ועם שישה מיתרים קרוצים.

עונים הסקספונים - האת, האת, החלילים הערב צלולים כל כך.
תופי הדוד מכים, שרים הכינורות, רק הנמלה האומללה תמיד רואה שחורות.

לי לא איכפת...

היו שלום בינתיים, אחים שלי, מחר יאיר השחר לכם ולי.
עכשיו קטיפה שחורה נפרשת על העיר, עכשיו אפשר "שלום" לומר ולהיפרד בשיר.

לי לא איכפת...

שיר סיום / נעמי שמר

שימו לב

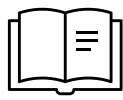
פתיחת שער חדש:

20:00

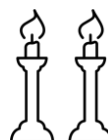
צאת שבת:

19:44

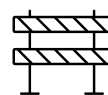
תהילים לנשים:

מתוקה לייכטר

נרות שבת:

18:49

סגירת שער חדש:

17:30

דבר תורה / רוצי 309

צדק צדק תרדף למען תזוה וירשת את הארץ אשר ה' א-להיך נתן לך

אומר הרב הירש :

"צדק צדק תרדף – צדק, יושר – היינו הכוונת כל ענייני הפרט והכלל בהתאם לדרישות תורת ה' – יהיו המטרה האחת והעליונה שמבקשים אחריה, לשם עצמה בלבד ; מטרה שכל השיקולים האחרים צריכים להידחות מפניה. תפקידו היחיד של ישראל הוא לרדוף אחר מטרה זו ללא הרף ובמסירות מוחלטת".

הרב משה טרגין מסביר שיש מתח בין הרצון לרדוף אחר הצדק לבין השגת פשרה : "בתנאים רגילים כוללת התערבותו של בית דין בתביעות אזרחיות בין שני צדדים השגת ראייה לאחד הצדדים ומתן פסק דין חותך. אולם הגמרא במסכת סנהדרין מתייחסת לאפשרות אחרת להתערבות בית דין - פשרה ; בית דין מציע הצעה ליישוב הסכסוך בין הנצים. על פי רוב הדעות בגמרא זוהי האפשרות הטובה ביותר העומדת בפני בית הדין. אמנם על פי דעה אחת זוהי דווקא האפשרות הנחותה ליישוב הסכסוך, ודעה זו אף אוסרת על השופט לנטוש את חיפושיו אחר האמת המוחלטת. לשיטה זו, משה מהווה סמל ואבטיפוס לשופט שאינו מתפשר בחיפושיו אחר האמת, גם במחיר אבדן השלום וההרמוניה. אהרן - שלא שימש כשופט לעם - הוא שנטל חלק בפשרות (אוהב שלום ורודף שלום) ; למשה, כשופט, לא הייתה אפשרות כזו. אולם, כאמור, רוב הדעות המובאות בגמרא רואות בפשרה את ההסדר הצודק ביותר - הסדר הפותר ויכוח ומשרה אוירת שלום ורצון טוב בין הצדדים"

רוב הדעות רואות בפשרה צדק אך בצדק הזה בודאי אין אמת כי אף צד לא יוצא צודק וכל אחד מוותר קצת על האמת שלו מפני השלום. זאת חשיבה אחרת על מושג הצדק, שהוא מובחן מן האמת.

השופט נעם סולברג מסביר שלדעתו הפשרה היא דווקא מאוד לכתחילה והיא אמת לאמיתה גם אם היא לא מוחלטת. דברים אלו נאמרו בכנס ממש לפני 3 שנים (ה'תשפ"ב, 5.9.2022), אולי בדיוק בשבוע של פרשת שופטים). הדברים היו ארוכים וקיצרתי אותם רבות אך מפאת חשיבותם השארתי לא מעט מדבריו כך שאני מתנצל מראש על האורך :

"פשרה נתפסת בתודעתנו כדבר שאיננו שלם, פגום, לא מוצלח, צולע, מחייב ויתור, משהו של בדיעבד ; לעולם לא מלכתחילה ובלב שלם.

אם כך, אם זוהי הפשרה, מדוע אומר הרמב"ם לדיין, בהקדמתו למשנה, כך : "וצריך להיות מהדר בכל דיניו אחר פשרה, ואם יוכל שלא יפסוק דין כל ימיו, אבל שיעשה פשרה בין שני המריבים, הנה מה טוב ומה נעים ; ואם אינו יכול, אז יחתוך הדין"...

הא למדנו, שפשרה יכולה להיות לכתחילה, יכולה להיות אידיאל נשגב, יכולה לבטא שאיפה לשלמות, מתוך הכרת המציאות...

אבל פשרה היא לא פתרון-קסם, ולא בכל מצב היא ישימה... נוכל לשבור הרבה קולמוסין, לשפוך נהרות של דיו, ולא נצליח להכריע, ולא לפשר, בין דמוקרטיה ליהדות, בין קודש לחול.

האדם המאמין, הדתי, בדגם ה'טהור' שלו, רואה את הצו הא-לוקי כצו עליון ; אין סמכות בידי בשר ודם לפגוע כהוא זה, כמלוא נימה, בחוקת-התורה. היהודי שומר המצוות אינו רואה עצמו מוסמך "להתפשר" תוך כדי "כרסום" במצוות הדת, לוותר על תג מתרי"ג מצוות ;

האדם החילוני, המודרני, הליברלי, בדגם ה'טהור' שלו, דוגל אף הוא בערכים אשר מתווים את השקפת עולמו ואורחות חייו. גם הוא איננו מוכן להתפשר על עקרונותיו : חירות הפרט, חופש הביטוי, חירות המחשבה, הם נכסי צאן ברזל. היהודי הדתי, ציפה לאחר אלפיים שנות גלות, למדינה שתהיה מעוז יהודי, עוגן איתן לקיום מצוות

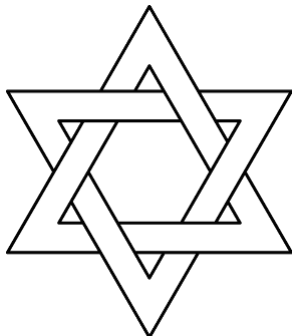
התורה; ועינינו רואות וכלות. החילוני, מנגד, רואה בעיני רוחו מימוש יעדים ואורח חיים של חירות, להלכה ולמעשה, ברשות היחיד וברשות הרבים, אך בפועל חש מוגבל בגלל גדרות דתיים... מה עושים? מניחים לעקרונות הנעלים במקומם שברומו של עולם, ומתכנסים סביב אינטרסים וצרכים משותפים, ארציים, כדי לאתר פתרונות מעשיים ונקודתיים. המחלוקת האידיאולוגית תמשיך להתקיים כרקמה פתוחה; לדיון, ויכוח וליבון. ההכרעה בין ה'יהודית' ל'דמוקרטית' אינה נחוצה ואף אינה רצויה... אינטרס משותף לכל, הוא הבטחת קיומו של דיון ציבורי ער ופתוח, שקול ומכובד, בענייני דת ומדינה. לא לחתוך את הדיון; לאחות, להתפשר...

אסיים בדברי המשנה לנשיא בית המשפט העליון השופט מנחם אלון המנוח: "משפטה של מדינה שואף לשלום, ולא לשלמות. השלמות אינה נחלתו של שופט בשר ודם. שאיפתה של מערכת משפטית ושל אמנות שיפוטית, צריך שתהא – הרמוניה חברתית ותרבותית [...] דבריו וניסוחו של הנשיא רבן שמעון בן גמליאל, כי על שלושה דברים – הדין, האמת והשלום – העולם עומד וקיים [...] יפים ונכוחים הם גם למציאותה של חברתנו בימינו. מבקשים אנו את הדין ואת האמת לאמיתו, ומודעים אנו לכך כי 'לאמיתו' אין משמעו אמת מוחלטת, אלא לפי המקום, הזמן, העניין וטבעו של עולם. מטרתם של הדין והאמת לאמיתו גם יחד הוא – השלום, שיסודו והישגו בפשרה". עד כאן דברי הנשיא, רבן שמעון בן גמליאל, ודברי המשנה לנשיא, פרופ' מנחם אלון. ואני הקטן אוסיף מצדי: אכן, כן, עלינו לשנן: הפשרה היא הישג; לא כשלון. האיחוי אפשרי. ואידך זיל גמור.

שבת life

לוח זמנים – ימי החול:

05:28–05:24	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
09:30–09:29	סוף זמן קריאת שמע
18:50	מנחה וערבית
19:01–19:08	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג')

לוח זמנים – שבת שופטים:

18:49	הדלקת נרות
14:00	מנחה
18:59	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
	שיעור פ"ש
שרה עברון	
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
16:45	תהילים לילדים אפרת ביליה
16:50	תהילים לנשים מתוקה לייכטר
17:10	מנחה ב'
17:30	שיעורו של הרב ארי סט
17:30	מנחה עדות המזרח
19:44	צאת השבת

מחברות לעסקים - סדר אחזקות - תשתיות דיווח מולחן le מנהל העסקים

לחברות וחברי סעד שלום רב,

תשתיות סעד על ראש שמחתנו:

כפי שדיווחתי לכם אנחנו בשלבי בנייה סופיים של צוות התשתיות בניהולו של אליסף. אתי קימלמן שהייתה עד לאחרונה אחראית על מספר פרויקטי בנייה תסיים את עבודתה בתחום זה. זה המקום להודות לה על עבודה מקצועית ומסורה. עוד מעט יוקם גן השעשועים החדש ולאתי זכויות רבות בו. אתי משנה כיוון, ועוברת לניהול ההשכרות המשקיות, יחד עם תפקידה בקהילה, ומסיימת את תפקידי ניהול הפרויקטים. בהמשך להסדרת תפקידה של אתי בצוות התשתיות, אנחנו נבצע את השינויים הבאים, החל מ 1.9.2025 בנושא קריאה ודיווחי מים לחברי סעד (בתים פרטים) :

- מ 1.9.2025 כל חברי סעד יהיו אחראים על מעקב אחר המידע וההתראות של מוני המים שלהם ע"י התחברות לאפליקציית ארד דליה. באפליקציה תוכלו גם לבחון את תחשיב הוצאות המים שלכם, לראות השוואה בין חודשים והכי חשוב : לקבל התראה על דליפת מים / בזבז מים חריג. בעת קבלת התראה על דליפה – באחריות המשפחה לדאוג לתיקון הנזילה כמובן.
- בימים הקרובים אנחנו נדאג לפרסום מסודר בקהילנט כיצד נכנסים לאפליקציה ומקבלים את המידע, ואם נתבקש גם נקבע שעת הדרכה למעוניינים.
- כדי להקל על המעבר לחברי סעד הוותיקים, נמשיך לשלוח הודעות במקרה של דליפת מים בבית עד 31.12.25. במהלך תקופה זו נבקש כי אחד מבניכם יתקין את האפליקציה ויעקוב אחר צריכת המים עבורכם.
- תשתיות סעד אחראית לאחזקת תשתית המים עד מונה המים, כאשר החברים אחראים לתיקון בביתם (אחרי המונה).

שבת שלום,

עמית פרדמן

מנכ"ל סדר אחזקות

מנהל העסקים

סדר קיבוץ

ברכות לזורי מנהל

אחרי קיץ שלם של למידה והכנה, חידון התנ"ך של נוער שדות נגב התקיים השבוע באירוע חגיגי ומרגש בהיכל התרבות של שדות נגב. עשרה מתמודדים עלו על הבמה והפגינו ידע מרשים מול קהל נרגש ושופטים מהשורה הראשונה, ביניהם- כלת התנ"ך אמונה כהן והמנחה המיתולוגי-אבשלום קור. ברכות חמות לחתן חידון התנ"ך של שדות נגב – צורי גינזברג, צעיר המשתתפים, שכבש את המקום הראשון בגדול!

דאית בק!

קהילת סדר

עַת לְפָנַי אֶמְוָל

בימים אלה אני מסיימת 6 שנות כהונה כמנהלת ברו"ש. (בריאות, רווחה וסיעוד, גיל שלישי ורביעי). בהן זכיתי לשרת את הקהילה במגוון צרכים ונושאים, כאלה הנוגעים למרחב הפרטי, האישי והרגיש, וכאלה המתבטאים במרחב הקהילתי בו נקבעים כללים ודרכי פעולה בהתאם לעקרונות של אכפתיות וערבות.

קצת היסטוריה: הקמת אשכול ברו"ש, הייתה ניסיון ראשון בסעד של ניהול במודל האשכולות, כך שנושאים קרובים יתקבצו וינהלו על ידי מינהלת אחת. הקמת המינהלת מאפשרת תיכלול של התחומים השונים, חיזוק זיקות ביניהם, ומתוך כך גם שכלול מבט-על והתייעלות.

בראשית הדרך היו רבים שהרימו גבה וערערו על עומס העניינים וכובד המשימה, ואכן ניהול במודל כזה מחייב הגדרה אחרת של תפקיד מנהל האשכול. היה צורך להבהיר את גבולות הגזרה ולדייק מה מחייב התפקיד, בניגוד להרגלים הישנים. פחות כניסה לפרטים ויותר ראייה מערכתית, עידוד יוזמות חדשות וניסוח מדויק של הכללים בהתאם לקיבוץ המשתנה.

לצידי עמדו רכזות מנוסות, מסורות ואחריות של התחומים השונים: צוות המרפאה, רכזת סיעוד ועובדי זה"ב, רכזת אהדה (צרכים מיוחדים), רכזת מועדון הוותיקים, ורכזת תרבות ותיקים, האחראית על האדם המבוגר בביתו ("מטפלת שטח"), העובדת הסוציאלית מטעם השירותים החברתיים במועצה, בנוסף למינהלת (ועדת) ברו"ש, ובשעות קשות גם חברה קדישא. יחד צלחנו אתגרים רבים, כמו "סבבים" קטנים וגדולים, תקופת הקורונה, המלחמה והפינוי בימי אוקטובר והחזרה לסעד.

בימי האירועים הביטחוניים היינו חלק מצוות צח"י, ופעלנו יחד עם שאר חבריו להתאים את המענים לחברים המבוגרים ולמקרים מיוחדים.

אתגר נוסף שהעסיק אותנו היה מרפאת השיניים, עברנו משירות של שר"פ, לקבלת טיפול במרפאה פרטית בסעד, ומעבר לקבלת טיפולים ב"מכבידנט". אף אחת מהדרכים לא סיפקה את כלל החברים, וגם כיום יש מי שבוחר בשירות חלופי לזה הניתן על ידי "מכבידנט". ואולם, מפיהם של רוב החברים נשמעת שביעות רצון מקבלת טיפול במרפאה המנוהלת באופן מקצועי יותר מזה שניתן בעבר בסעד.

בסעד קבוצה גדולה של חברים ותיקים, ועל כן פיתוח וטיפול מועדון הוותיקים היווה חלק משמעותי מעבודת ברו"ש. הרחבנו וגיוונו את הפעילות. כיום מתקיימים במועדון שיעורים והרצאות, חוגי התעמלות לקהלים שונים, שעות יצירה ותעסוקה ואירועים חגיגיים בערבים בעיקר לקראת ראש חודש.

בימים אלה מתוכנן שיפוץ של המועדון, כזכור "בית שקמה" שימש בעבר גם למגורים של חברים סיעודיים. משבטל צורך זה יורחבו השטחים הציבוריים המיועדים לפעילות מגוונת שתוכל להתרחש במקביל. בין השאר יועברו המתפרות למתחם המועדון, יוקם מטבח לימודי וינתן מענה לקבוצות שונות של חברים.

אני מסיימת את תפקידי במידה רבה של הקלה אך גם בתחושת סיפוק ותודה לכל מי שסייע, פעל וייעץ. בתקווה שאני מעבירה למחליפה שלי מערכת מעט יותר ברורה ומאורגנת, אך גם כזאת שתותיר לה כר נרחב ליצירה וחשיבה מחודשת.

בברכת בריאות ורווחה לכלל החברים, הצלחה רבה לנטע, ואם אפשר לבקש גם ימים של שקט ושגרה.

רות' לזר

לְאִטָּה,
גִּזְעַת הַשָּׁנָה
אֶל סוּפָה.

מִעֲלֶפֶת מַחֹם וְלֹאוֹת
תַּחֲדוֹר דֶּרֶךְ חֲרָפֵי הַתְּרִיסִים
אֶל לֵב הַחֲדָרִים.

יִישׁוּרֵת אַחֲרוֹנָה שֶׁל אֶלּוּל,
מִתְעַקֶּלֶת כְּמוֹ שׁוֹפָר
אֶל סוֹף הַזְּמָן.

וּבְמִשׁוֹךְ הַיּוֹגֵל
כְּעוֹלָה מִן הַרְחָצָה,
נִיּוֹצֶבֶת מִבְּטִיחָה -
הַתַּחֲלָה. (יונה תור)

חברים יקרים,
אני שמחה ונרגשת לפתוח דף חדש בתפקידי כמנהלת ברו"ש – בריאות, רווחה וגיל שלישי.
ראשית, תודה ענקית לרותי לזר, שניהלה את התחום בשש השנים האחרונות במסירות, מקצועיות ואכפתיות,
גם בתקופות מאתגרות במיוחד – עם מגפת הקורונה, המלחמות, וכל השינויים שביניהם. רותי הניחה תשתית
יציבה וחזקה שעליה אני מתכוונת להמשיך לבנות.
אני נכנסת לתפקיד מתוך תחושת שליחות גדולה, עם רצון להקשיב, ללמוד ולהיות כתובת עבור כל אחד ואחת
מכם.
אני מאמינה בשיתוף פעולה, בשיח פתוח ובחיבור אנושי. כדי שנוכל לעבוד בצורה נעימה ומסודרת, הנה כמה
קווים מנחים:

- דחוף באמת? תתקשרו בכל שעה.
- אפשר לחכות קצת? שלחו הודעת וואטסאפ או פנו אליי בשעות העבודה.

הדלת שלי פתוחה (והלב גם), כל פנייה תטופל ברגישות ובשמירה על סודיות מלאה.
בתקופה הקרובה אקיים פגישות עם כל בעלי התפקידים הרלוונטים ואשמח לשמוע גם מכל מי שיש לו מה
לתרום למען כולנו.
אני יודעת שכניסה לתפקיד חדש היא תהליך – עבורי ועבורכם – ואני כאן ללמוד, להקשיב ולעשות את המיטב
למען כולנו.
שלכם,

נאם בן צאני

מנהלת ברו"ש – בריאות, רווחה ואיל פסי

טלפון 0523934676

Brosh@kv-saad.org.il

חגיגה של פרידה

במוצ"ש האחרון התכנסנו ההורים והילדים, בוגרי כיתה ו', להגיד תודה לחגית מקוריה על תקופה של חמש שנים בה היא הובילה וחינכה את הילדים שלנו במסגרת החינוך החברתי. זה היה יותר מאשר רק "לומר תודה". זו הייתה הכרת הטוב. זה התחיל כמו "ששיר נולד", משהו בפנים בער לצאת החוצה... ומשם נפתחה קבוצת ווצאפ בשם "מסיבה לחגית האלופה". "איך שיר נולד? כמו תינוק" - חגית עם התינוקות שלנו מכיתה ב'. אולי בהתחלה זה היה קשה, אבל אחר כך הכל התגלגל החוצה בזרימה טבעית זה חמש שנים. יש משהו כובש בחגית: אמיתי, כנה, דיבור בגובה העיניים, חיבוק טוב כשצריך, וסבלנות בשפע - ובו זמנית, היא יודעת לדרוש ולהציב גבולות. הערב התחיל בפעילות שהצוות החינוכי ארגן ולאחר מכן ברכות של ההורים, של הילדים ושל חגית, מהלב אל כולם ובעיקר מכוון לילדים. גם דרור, שמלווה את הילדים בשנה האחרונה, זכתה לאהבה ותודות, וגם מילכה רכזת החינוך החברתי, שנכנסה באנרגיות מטורפות למערכת החינוכית וכל כולה שם. בשם ההורים נאמר לה "לימדת אותם לא רק מה זה חינוך חברתי, אלא גם איך להיות בני אדם טובים יותר, לימדת אותם מהי נתינה, חברות, קבלה של האחר ועשייה למען הכלל" הילדים מצידם אמרו: "רצינו להגיד לך תודה ענקית! על חמש שנים בהם השקעת בנו, וכבר מתגעגעים" הסרטון שהוכן במיוחד לערב, סיכם את התקופה המרגשת. דני רובס שר ברקע "משהו חדש מתחיל... דברים קורים תמיד בזמן נכון" ומה להגיד? באת לנו בזמן הנכון.

חגית סיכמה בברכות שלה, בלי דפים כמו שהיא יודעת. קולחת, מהלב וזורמת - לא פלא שהילדים אוהבים אותה. חגית בונה על הקשר הזה עם הילדים לטווח הרחוק עד החופה לפחות "אני לא מרגישה שאני עוזבת, כי אני לא באמת עוזבת, אני פה והבית שלי פתוח לכולם... הקשר פה הוא לכל החיים וכבר בקשתי ממילכה להיות המשפחה המלווה שלכם בחטיבה". ככה היא יודעת למעשה לרכז את הרגע לילדים ולעצמה. היה חשוב לה להגיד להורים "יתודה על הגיבוי המלא שניתן לי, וזה נתן לי את האנרגיות להמשיך".

אחרי המסיבה שוחחתי עם חגית ואמרתי לה שאני מעוניין לדבר עם הילדים בזום ולשאול כמה שאלות קצרות לכתבה כמו: כמה ילדים? מה השם של הילדה הקטנה? איך קוראים לבעלה ומה האוכל שהיא הכי אוהבת? על הכל הם ענו. תשובות לשאלות אצל חגית, ובסוף בסוף שאלתי אותם שאלה ילדותית ובקשתי שיענו מהר: נועה קירל או חגית?!

קובי אברהם

מכירת יונתן שלוחת סעד מחזור ב'

בעז"ה השבוע יתחילו חניכי מחזור ב' במכירת יונתן- שלוחת סעד את שנת המכירה. השנה יגיעו 41 חניכים-24 בנות ו 17 בנים. את החניכים ילוו המדריכות אוריה מגבעת זאב ותמר מקריית גת. שיראל (מניצן), מדריכה נוספת שלנו שהיא גם בוגרת המכירה, קיבלה צו מילואים ארוך ותצטרף אלינו רק בסוף נובמבר בעז"ה.

כמו בשנה שעברה, רוב השבוע של החניכים מוקדש ללימודים, יום בשבוע לעבודה חקלאית ולהתנדבות קבועה ב"עדי נגב". החניכים יישארו בשבת במכירה אחת לשלש שבתות ואחרי החגים נברר האם יש מספיק משפחות שיהיו מוכנות לארח אותן לארוחת ליל שבת.

אנחנו מתחילים את השנה בכמה ימי טיול והתכנון הוא להיכנס לקיבוץ ביום חמישי בשעות אחה"צ, בשירה ובשמחה. השנה נהיה בשכנות לגרעין צב"ר ולמשפחתון הדר ואנחנו מקווים להפריה הדדית מחד ולשמירת האופי הייחודי של כל מסגרת מאידך.

מבקש שוב להודות לכל מי שתמך בהקמת השלוחה כאן בקיבוץ, לשרון שליוותה ומלווה את השלוחה מאז הרעיון להקמתה ולכל שותפינו לדרך.

בתקווה ובתפילה שנהיה ראויים.

דני סמולאף

סיכום שנה וק"ץ החינוך החברתי

שנת תשפ"ה הגיעה לסיימה, שנה מאתגרת ולא פשוטה- כזו שנדרשו בה הרבה יצירתיות, הקשבה וגמישות. גם בתוך המורכבויות ידענו לייצר רגעי שמחה, עשייה משותפת ותהליכי עומק חינוכיים עם כל שכבות הגיל. אני מסיימת את השנה בתחושה גדולה של **הכרת תודה**- לצוות ההדרכה- חירות, שירה, איילת, מעיין, אדוה, שני, תהל, רחל, עדן, תאיר, חנני, חגית, דרור, טל, הדס, אורי, אבינועם, ליאור, אודם והלל- **תודה ענקית על הלב הרחב והמסירות לאורך כל השנה**. לילדים ולנוער- על הסקרנות, השמחה והאנרגיות שאתם מביאים איתכם בכל מפגש, ולהורים ולקהילה- על השותפות, התמיכה והאמון לאורך כל הדרך.

סיכום קיץ - עברנו קיץ מלא בחוויות, יצירה, צחוק ושמחה. ב"ה סיימנו אותו בכיף גדול, היה מרגש לראות כיצד התהליכים החינוכיים שעברנו לאורך השנה באים לידי ביטוי ברגעי הגיבוש, בשיתופי הפעולה, ובאווירה החמה ששררה בין הילדים והנוער.

תודה לוועדת החינוך - בנקודת הסיכום הזו אני רוצה לומר תודה גדולה לוועדת חינוך המסיימת את תפקידה- קובי אברהם, מיטל חכמון, טלי שולץ, אורלי וידס ועינב גולן. הוועדה הייתה עבורי כתובת משמעותית לאורך כל השנה, היא הכניסה אותי לתפקיד, ליוותה, תמכה והייתה שותפה אמיתית לדרך. זו גם הזדמנות להזמין את מי שמרגיש או מרגישה קריאה ורצון- להצטרף ולהיות חלק פעיל בוועדה חשובה זו, שממשיכה לעצב ולהשפיע על החינוך בקהילה שלנו.

תודה מיוחדת לחגית - הזדמנות לומר תודה מיוחדת לחגית מקוריה, שמסיימת את דרכה בחינוך החברתי לאחר **שבע שנות מסירות, השקעה ואהבה גדולה**. חגית הובילה, חינכה, ליוותה והייתה דמות משמעותית עבור ילדים, נוער וצוותים רבים לאורך השנים. חגית, תודה על הדרך, על הנתינה, על החום והמקצועיות השארת חותם גדול בקהילה שלנו.

אני יוצאת מהקיץ עם לב מלא וגאה, ומביטה קדימה בתקווה לשנה חדשה של צמיחה, למידה וחיבור. בתפילה ותקווה לחזרתם של כל החטופים במהרה,

מילכה

הצולפים לכיתה א'

בעז"ה ובשעה טובה ביום שני תיפתח שנת הלימודים תשפ"ו. השנה יעלו ויבואו בברכה בשערי כיתה א' ילדי הקיבוץ הבאים:

1. שירי ביליה	7. אורי בובליל	13. שיר בן עמי
2. יהונתן סמיט	8. נועה הימן	14. צוריאל סאסי
3. רונה פרנקל	9. ניצן לכר	15. בניה חן
4. שי אריאל	10. גלי טובים	16. תהל שמואלי
5. טל שלומי	11. אביב סמואל	17. שקד חברוני
6. תאיר דניאלי	12. עידו קבלן	

שתהיה לכם ולנו שנת לימודים מוצלחת!

קהילת סאד

ואצרכת החינוך החברתי

ברכה לאס"מ י"ב

"וליבי מבקש תהיה נשמר, תהיה אהוב וקרוב
ותמיד תלך בשדות של אמת, בשדות של שמחה ויופי
וליבי כורע ומשתחוה חסוך מליבו בושע ועלבון ופחד"
יקרים ויקרות שלנו,
אתם מסיימים פרק חשוב ומשמעותי בחייכם,
עברתם דרך ארוכה יחד שנים של למידה, חוויות, חברות,
צחוקים, אתגרים והצלחות.
הייתם שם אחד בשביל השני, ויצרתם קבוצה שיש בה חיבורים אמיתיים,
זיכרונות יקרים ולב משותף.
הגיע הרגע שלכם לצאת לדרך חדשה כל אחד ואחת במסלול שלו, עם הכלים, הערכים והחוזקות שצברתם כאן.
מאחלים לכם שתמשיכו לבחור בטוב, לשמור על החברות ביניכם,
ולהאמין ביכולת שלכם להשפיע ולעשות שינוי איפה שרק תהיו.
זכרו תמיד שיש לכם פה בית,
קהילה ואנשים שמאמינים בכם ואוהבים אתכם מאוד
צאו, תעזו, ובעיקר תישארו אתם עם הלב הפתוח והאור הפנימי
שכל אחד ואחת מכם מביאים לעולם.
באהבה וגאווה גדולה

קהילת סעד

לאן הם ממשיכים?

מלאכי שילר למכינה בעלי	דביר אבן חן למכינת צהלי
אורי ויס למדרשת רינה בשלומית	אפק רועי מתגייס לחיל התקשוב
תמר סט לשירות לאומי בשלווה גוש עציון	אמיתי גולן לשיבת מאירי בירושלים
יהב בלומנטל לשירות לאומי באלוטף רחובות	טהר יערי לשירות לאומי במשפחת קלט בעלי זהב
מעין פרייד מתגייסת לצה"ל	דן צימבליסטה לשיבת ההסדר בשדרות
לבונה בן עמי למדרשה	דוד שלום אדמנית לשיבה בתקוע
שיר הלל שלומי לשיבה בברוכין	גבע דנין לשנת שירות בתנועת "בני המושבים"
עברי עקיבא לשיבה באיתמר	תמר סולומון לשירות לאומי בכפר הנוער נווה עמיאל
עופרי שהם לשיבה בלוד	מיטב גינזברג לשירות לאומי באולפנת לכיש
ירין גרשי למכינת מיתרים-לכיש בדורות	אבישי אלון לשיבה הגבוה אור עציון

שנה טובה ומוצלחת

ברוכים הבאים לדיירי החדשים

במהלך הקיץ ובמיוחד בשבוע האחרון הגיעו משפחות חדשות לקיבוץ, על חלקן כבר דיווחתי בפעם הקודמת. מאז הצטרפו משפחות נוספות והנה הן מציגות את עצמן :

1. משפחת **אמר** מגיעה אלינו ממעגלים :

יובל (28), סטודנט לכלכלה.

חלי (27), מחנכת בתיכון, ובתנו המתוקה עפרי בת השנה. מתרגשים לפתוח פרק חדש כאן בקהילה.

המשפחה מתגוררת בבית משפחת אפשטיין לשעבר.

2. משפחת **גרינבלט** מגיעה אלינו מרחובות :

ידידיה (30) מסיים תואר במשפטים והיום עובד בתחום הנדלן באזור המרכז, במידה ונצליח להישאר באזור גם אחרי השנה הזאת מתכנן לעשות הסבה לתחום החקלאות.

טל (29) מסיימת תואר שני בטיפול באומנות, היום היא מורת שילוב והתחילה לטפל במקביל. יש לנו ילד חמוד מאוד בן שנה וקצת שקוראים לו מעיין.

המשפחה מתגוררת בבית משפחת צוריאלי (מוסינזון) לשעבר.

3. משפחת **וייס** מגיעה אלינו מרחובות :

יסכה (28), בתם של דורון וענת יפרח (ענת הגנת בגן דקל), מנהלת מכינה לחיים עצמאיים, לצעירים עם מוגבלויות בעמותת גוונים שבשדרות. למדה מוזיקה ברימון, אוהבת לשחק טניס ולבשל.

יובל (29) בנם של דרורית ואבי וייס, מרכז את ענף הכדורסל במועצה אזורית שדות נגב ומאמן כדורסל. השנה מבצע סטאז' בהוראת חינוך גופני בתיכון נריה בנים בשדות נגב. אוהב לנגן ולשחק את כל משחקי הכדור.

המשפחה מתגוררת בבית משפחת שטרום לשעבר.

ועוד כמה משפחות חדשות (הרחבה כמקובל תגיע בעלון הבא) :

משפחת **בדיחי**, מתגוררת בבית משפחת פראווי.

משפחת **חברוני**, מתגוררת בבית משפחת רסיסטל.

משפחת **יאל**, מתגוררת בבית משפחת צרפתי.

משפחת **אדלר**, מתגוררת בבית משפחת פרייד.

המשפחות הללו מצטרפות למשפחות **וינברג**, **יזרעאלי**, **הרשקוביץ**, **בר**, עליהן כבר דובר בהרחבה בעלון ואתחנן (גליון 3405).

ברוכים הבאים ונחיתה רכה!

אתי קימלמן

צ'ין טאג

ברצוני לשתף אתכם במקרה שקרה לי לא מזמן, ומה עבר לי בראש בעקבות כך. אשמח כמובן לשמוע את דעתכם (בפרטי!).

אז, כדרכנו בקודש (גם בחול), עדנה רעייתי היקרה ואני משכימים קום, לא יאחר מהשעה שמונה פלוס-מינוס, ועושים הליכה בכביש העוקף והעוטף.

מדברים על דא ועל הא, ותוך כדי הליכה אני קולט בזווית העין, במרחק של כמה מטרים, משהו נוצץ, עולץ וקורץ – על הכביש.

אני, בכוונה, לא כותב בדיוק היכן! ניגש, מרים ומגלה מטבע של שקל אחד מבריק ובוהק! שמתי לב, כמובן, שהיה זה המטבע היחידי בסביבה, ואמרתי לעדנה שלדעתי מה שנכון לעשות הוא לפרסם זאת (כמו שכולם עושים) בעלון, או בוואטסאפ, בקהילנט או בקבוצות "סעד זה הבית" ו"קהילת סעד". נכתוב על סכום כסף שנמצא ונשמח להחזירו לבעליו, למי שיבוא וייתן סימנים מזהים: איפה, מתי, וכמובן – בפרטי! משום מה החלה עדנה לצחוק וחשבה שנטרפה דעתי: "על שקל אחד תעשה טירלול שלם?!!" הבהרתי לה ש"דין פרוטה כדין מאה", וסוף סוף למי זה נאמר!

וכך המשכנו בהליכה, כשכל הזמן חולפות בי מחשבות בראש. מה אם במקרה אף אחד לא יתקשר, או יפנה אליי? מה הן האפשרויות האחרות העומדות בפניי? אולי לתרום? ומיד חשבתי על קופת הצדקה בבית הכנסת, האם זה עדיין בטוח? ואם לא – אולי לחכות, אפילו ייקח חודשים ויותר, ובינתיים ערך הכסף יעלה! זה כמובן יאלץ אותי לראות כל יום את "המבזק הכלכלי" בטלוויזיה, ולהיות מעודכן מה עלה ומה ירד, מהו מדד עלויות הריבית והיכן כדאי להשקיע.

אומנם שקל אחד (1), אך זה יכול, בבוא היום, להיות לסכום עתק, ואז נוכל לתרום את הסכום הענק למטרות חיוביות.

וכל זה, תוך כדי הליכה, כשהעיניים שלי מביטות לכל פינה, ומחפשות כל חפץ שיצוד את עיניי, מבריק, מדליק, מבהיק, מפיק – וגם מעיק!

וכך הגענו הביתה, מותשים אך מרוצים. אני, כמובן, מכניס את היד לכיס להוציא את המטבע המיוחד, ומגלה שאיננו בנמצא!!! בודק שוב ושוב את כל הכיסים, כשנשימתי נעתקת ממני.

אמרתי לעדנה: "המטבע נשמט מהכיס, אני לא מאמין ולא יודע מה לעשות!!"

ואז החלטתי לפרסם שוב – בוואטסאפ, ב"סעד זה הבית" וכו' – שאבד לי סכום כסף, ומי שמצא – יודיע לי בבקשה, ואוכל לבוא אליו (בפרטי, כמובן!) ולתת לו את כל הפרטים.

וכך, אנו ממשיכים בהליכות, וכשאני רואה מרחוק, מזווית העין,

משהו נוצץ וקורץ, אני אומר לעצמי: "לא כל הנוצץ – זהב!"

יוסף כראון

פינת מועדון +60

ארוחת צהריים משותפת

יום רביעי י' אלול, 3/9
בשעה 12:00
נשב יחד לארוחת צהריים
(למי שהזמין מראש)

ארוחת בוקר

יום שני ח' אלול, 1/9
בשעה 8:30
תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
תלמידים כותבים על רחל קרול
ז"ל - המורה הראשונה בקיבוץ

שיעור תורני

פרטים יפורסמו בהמשך

ערב הוקרה לנחמה פינקלשטיין על

פועלה המבורך במפעל הבובות.

ביום חמישי, י"א אלול, 4/9
בשעה 20:15
נפגש לסדנת צחוק בהנחיית
ציפי דגן

פינת החטופים והנעדרים

ליאור רודאיף הי"ד

בן 61, ניר יצחק

ליאור עבד בקיבוץ בחקלאות וכנהג משאית, ובנוסף התנדב כחובש במד"א והיה נהג האמבולנס האגדי של ניר יצחק. ארגוניאני בנשמה, רוכב אופניים מושבע ומעריץ את שלמה ארצי. נשוי ליפה כבר 38 שנה, אבא לנעם, נדב, בר ובן, סבא לתומר, דגן ושי. ב-7.10 נלחם במחבלים והספיק לדווח בקשר שנפצע. בדיוק 7 חודשים אחרי הטבח, הודיע קיבוץ ניר יצחק שליאור נהרג בקרבות 7 באוקטובר. וגופתו נחטפה ומוחזקת בעזה על-ידי חמאס.

אשתו יפה משתפת בכאב: "אני מתה מפחד שהוא יהיה רון ארד 2. אני מציאותית ואני חושבת שזה עלול לקרות", היא אומרת. "צה"ל ריסק את הרצועה, הכל עיי חורבות. אם אין מיקום ורישום מדויק, אני לא יודעת אם אי פעם נזכה לסגירת מעגל. זה הדבר שהכי מפחיד אותי. התחושה היא שאנחנו לא בעדיפות וזה בסדר, אין ספק שהחטופים החיים צריכים להיות פה קודם. אבל זה לא פשוט, צריך להשקיע מאמץ גם לסגור את המעגלים האחרים".

יפה מזכירה את משפחת גולדין שמחכה כבר עשור להשבת גופת בנם הדר. "אני לא רוצה להיות שם. אני רוצה להתחיל תהליך כלשהו - לא ריפוי, אבל לפחות השלמה. אנחנו לא יכולים אפילו להתחיל להשלים עם האובדן הזה".

מי יתן וישוב לקבר ישראל ולמנוחת עולמים במהרה

רשמי האירוע "קול אשה" באזור מול עזה

השבוע ארחנו במעוז מול עזה, כ-20 מבקרים, חלקם מתושבי האזור, וגם רבים שהגיעו במיוחד מרחוק, לשמוע בשעות הדמדומים, את סיפור הקמת הקיבוץ והאזור, מלחמת העצמאות, פיתוח והגנה, עד ימי המלחמה הנוכחית, ואנדרטת "כתב ושם", שמנציחה את גיבורי כפר עזה. האירוע התקיים בסבסוד ובחסות עמותת התיירות "דרום אדום" והמועצה לשימור אתרים, שמימנה עבור תושבי העוטף את האירוע. ביניהם נקלטים חדשים, וצאצאים למייסדי הקיבוץ.

לאחר הסיור נוספה גם הרצאה של ההיסטוריונית אורית אנגלברג ברעם, שהיטיבה לסקור פועלן של נשים פורצות דרך בעם ישראל, מדבורה הנביאה, ועד לשושנה דמארי, ויעל ארד. ליוותה את ההרצאה בשירה, המוזיקאית ואשת המורשת ליאת דובדבני, הנהדרת.

למי שידעו לנצל את ההזדמנות, הייתה חוויה מצוינת.

ד/ר דרורי

כלניות בכיכר סעד

השבוע זכיתי (בערת בני משפחתי) לקשט את כיכר סעד בכלניות קרמיקה שהכינה הקהילה בשנה שעברה. מוזמנים להתרשם בפעם הבאה שאתם נוסעים דרומה.

ארי סולמון

מיומנה של אורכת מחליפה

כשברקאי פנה אלי בבקשה להחליף אותו, חשבתי לעצמי, טוב כמה קשה זה יכול להיות? יאללה נזרום...

ואז הגיע השבוע שזה "עלי", ויש איזה תחושת לחץ מסויימת.

תמיד הערכתי אנשים שנושאים בעול של משימות שגרתיות שדורשות התמדה, שבוע אחרי שבוע, אבל זה לא דומה כשזו אני שצריכה לעשות את זה, ויש נקודת זמן שהכל מתכנס אליה וצריך לעמוד ביעד, ויש משוב מיידי מהקוראים לטוב ולמוטב- אם יש טעויות (בזמנים, בגופן, בגודל, בניסוח וכו'). זה לקח אותי למחשבות יותר רחבות על בעלי תפקידים בקהילה, על האחריות שמוטלת על כתפיהם, ועל ההערכה שלי אליהם.

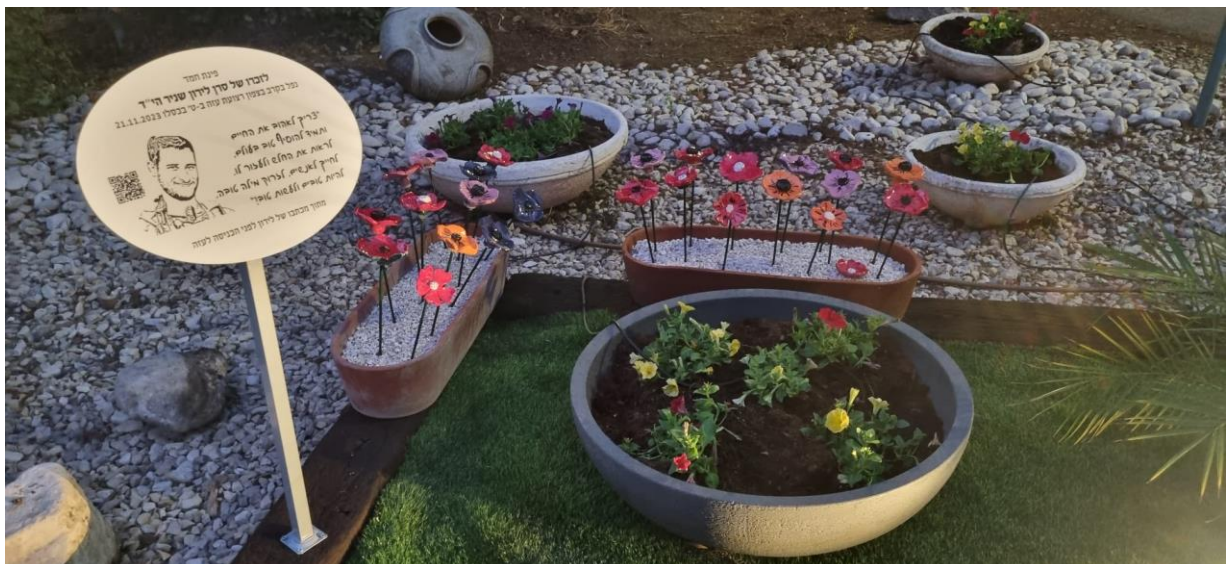
זו גם הזדמנות לומר תודה גדולה לכל עורכי העלון לדורותיהם, על ההתמדה לאורך שנים (!) אני מרגישה שהעלון הוא ממש חלק מהדופק של הקהילה שלנו, שלפעמים נדמה שהוא פשוט פועם מאליה, ולא היא. יש מי שדואג לייצר את הדופק הזה. ויחד עם העורכים יש את הכותבים הקבועים- כיום- רועי צונץ, שחר דומיניץ, מיכל ביליה, שגית דניאלי, אחראי להעביר את הלוי"ז- דוד פולק, שרון מנהלת הקהילה, ושאר בעלי תפקידים מפעם לפעם. יש את מתנדבות ההגהה (שמן שמור במערכת), את המדפסים והמפיץ-דני לזר, והמחלק בתאים-איתן הימן. אלו האנשים שאני מודעת אליהם, יתכן שישנם עוד, שבשבוע אחד לא נחשפים אליהם. תודה לכם ולשכמותכם שדואגים למרקם הקהילתי היפה והמורכב הזה שנקרא קיבוץ סעד.

חיה קופלר

פינת זיכרון ירוקה

זכינו להקים פינת חמד לזכרו של נכדנו היקר סרון לירון שגיר היי"ד, בגינת ביתנו. פינת חמד זו מזכירה לנו את רוחו של לירון, את דרכו, את מסלול חייו, את אישיותו המיוחדת, את אהבתו לחיים, ללימוד תורה, לקיום מצוות ולעזור לזולת, את נחישותו להילחם ולהקריב את עצמו למען עם ישראל כפי שכתב בצוואתו טרם יציאתו לקרב. נציין את הקשר המיוחד שנקשר ביננו. כל מבט על הפינה הזו מחמם את ליבנו הדואב. לירון תמיד ישאר חקוק בליבנו. יהי זכרו ברוך!

שרה ושאהה בלס

מה הצבודה הזאת לכם? והשמוע – שירה סילברמן

היכרות בסיסית: שירה סילברמן נשואה לדניאל + 4 ילדים (אילה, אפרת, אליה, אלומה), גרה בשכונת שקד. גרים בסעד כבר 11 שנה ב"ה.

איפה את עובדת: אני עובדת בחטיבת הביניים של המקיף הדתי על שם הרב דרוקמן באשקלון.

מה הייתה ההכשרה שלך כדי לעבוד היכן שאת נמצאת היום: אני בעלת תואר ראשון בחינוך מדעים ותואר שני בניהול מערכות חינוך. עם השנים רכשתי ניסיון בהובלת כיתות ותהליכים חינוכיים, והשתלמתי בתחומי הוראה חדשניים ובהובלת צוותים.

אז מה בפועל את עושה: אני מלמדת מדעים, מרכזת את תחום המדעים בבית הספר ומובילה את הצוות המקצועי. בנוסף, אני רכזת שכבה, מלווה את המחנכים ואת התלמידים בכל הנוגע לפדגוגיה, חינוך ותחושת שייכות.

איך נראה יום העבודה שלך: היום שלי משלב הוראה פרונטלית בכיתות, עבודה בקבוצות קטנות, פגישות עם מחנכים וצוותי הוראה, בניית תוכניות עבודה, הובלת פרויקטים מדעיים ופעילויות חינוכיות. במקביל אני גם זמינה לשיחות אישיות עם תלמידים ועם הורים.

ארוחת צהריים: בדרך כלל קצרה ופשוטה, לרוב תוך כדי סידורים או שיחה עם מורה/תלמיד.

מה את אוהבת בעבודה שלך: אני אוהבת את המפגש הישיר עם תלמידים, את האפשרות לעורר בהם סקרנות, לגלות יחד איתם את עולמות המדע, ולראות את תהליכי הצמיחה האישיים והלימודיים שלהם. אני גם נהנית מאוד מהובלת הצוות החינוכי, ללוות, להדריך וליצור תהליכים משמעותיים.

מה את פחות אוהבת בעבודה: העומס הרב שמחייב לעיתים התמודדות עם לחצים רבים במקביל.

איזה סיפור ייחודי את יכולה לספר: במפגש סיום לאחר שלוש שנות חינוך של הכיתה, אמרה לי תלמידה: **"תודה שלא ויתרת עליי, גם ברגעים שאני כבר ויתרתי על עצמי"**. באותו רגע הבנתי בצורה החזקה ביותר למה בחרתי בחינוך. להיות למען התלמידים גם כשהם מאבדים אמון בעצמם, כדי לראות אותם באמת, להקשיב לקול שלהם ולתת להם תחושה שהם חשובים ויכולים. המשפט הזה הזכיר לי שכל השקעה, כל הקשבה וכל אמונה בתלמיד יכולים להיות נקודת המפנה שמלווה אותו להמשך הדרך. יחד עם זאת, הוא גם הזכיר לי שחינוך היא שליחות מורכבת ומרגשת אך לא קלה, מלאה באתגרים יומיומיים, שמחייבת לא לוותר גם כשהדרך קשה.

רגע מקצועי שאת גאה בו: כשזכינו בתחרות החקר במדעים בתחום הפיזיקה ועלינו להציג אותה בכנס הארצי. אני גאה במיוחד בתלמידות שלמדו לחקור ולהעמיק בנושא, לפתח יכולת לבצע עבודה מדעית משמעותית, לעמוד מול קהל, להציג את ממצאיהן בביטחון, ולהראות אחריות ומקצועיות אמיתית.

מה החלום המקצועי שלך: להמשיך להוביל תלמידים וצוותים לעשייה משמעותית, לפתח תוכניות חדשניות במדעים שיחברו את הלמידה לחיי היום-יום, ולהיות שותפה לעיצוב דור צעיר סקרן, ערכי ומשפיע.

תודה רבה לשירה!

פינת המדל הסוב

ברכות חמות וזרור איחולים
לאמא אש
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הנין
בן ליהודית וסמיון פרצל
נכד לעיוה ומשה פרצל
שתלכו לעדלו בשמחה ובנחת

זרור איחולים וברכות חמות
ליוכבד גולד
לחנן קסלר
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הננינה / חימשה
בת לענוי ואמיר סגל
נכדה לעהר וליא אשר
שתלכו לעדלה בנחת ובשמחה

זרור איחולים וברכות חמות
לקשת ועדיאל משיקר
למיכל ואיתן הימן
ולכל המשפחה המורחבת
להולדת הבן / נכד
שתלכו לעדלו בשמחה ובנחת

ברכות חמות וזרור איחולים
למרי ואורן סולומון
להולדת הנכד
בן ליאיר וחיה סולומון
שתלכו לעדלו בנחת ובשמחה

12

למיכל ובני אחיסוב
מלף טוב לבת המצווה של הנכדה
חן לאה
בת לממר ונתנאל ניימן
שפע ברכות ואיחולים

מקום יפה לקפה (או תה) - פארק "ארץ המעינות"

כותה המדור הקבוצ נמצא בחופשה, ולמשימה התאייסה משפחת סואל

בשנת 2023 נפתח בצפון בקעת הירדן (מול הישוב מחולה) פארק מעינות, הנקרא: "ארץ המעינות". תנועת "ארצנו" הכשירה יחד עם בני נוער מתנדבים כעשר (!!!) מעינות שלרובם אפשר להגיע עם רכב רגיל עד המעיין.

מיד כשנכנסים לאזור, יש שילוט ברור ומסודר המפרט מה יש בכל בריכה וכיצד להגיע אליהם. כל הבריכות מסודרות עם דק סביב לבריכות, שולחנות פיקניק ובחלקם גם מקפצות למים. חלק מהבריכות עמוקות (3-4 מטר) וחלק מהבריכות נמוכות יחסית ומתאימות גם לילדים. אנחנו היינו שם בשבוע שעבר, וביקרנו בעין ארנון ובעין ירמוד.

עין ארנון מוקף קנים, בעומק שני מטרים. אפשר לרדת במדרגות למים או לקפוץ מהמקפצה המותקנת במקום. למרות השבוע העמוס מטיילים, לא היה צפוף במיוחד בגלל ריבוי המעינות, ובמים מאוד נעים למרות החום בחוץ.

עין ירמוד נמצא במרחק חצי ק"מ מעין ארנון וזו בריכה עמוקה יותר כארבעה מטרים עומק ואליה ניתן להגיע בקפיצה או בירידה בסולם.

בתמונה ידידיה בקפיצה לעין ירמוד. ←

עין גל הסמוך לעין ירמוד, הוא מעיין בגובה נמוך שמתאים לילדים.

מציעים לכל אוהבי המעינות ושונאי ההליכה - להגיע ל"ארץ המעינות".

משפחת סואל

קהילה יקרה,

הסיפור הקהילתי שלנו – שנת תשפ"ו - עם סיום הקיץ ופתיחת שנת הלימודים תשפ"ו, ולקראת השנה החדשה, בחרנו את הנושא השנתי שילווה אותנו - **הסיפור הקהילתי שלנו**. בשנה שעברה עסקנו בנושא **חיבורים**, והדגשנו את המפגש בין דורות, בין תחומי חיים שונים ובין הקהילה שלנו לעולם הרחב. השנה אנו בוחרים להביט פנימה, לחזק את תחושת השייכות, לבסס את הנרטיב המקומי שלנו ולתת מקום ליוזמות הצומחות מהשטח שמעצבות את הקהילה מדי יום.

שיח הצמיחה הדמוגרפית - בהמשך ישיר לנושא השנתי אנו מתכננים לשיח הקהילתי סביב הצמיחה הדמוגרפית. השבוע התכנס הצוות המוביל לגיבוש התהליך ושאלנו את עצמנו: איך תיראה סעד בעוד עשור, כיצד יתנהלו החיים הקהילתיים, מהו קצב הצמיחה הרצוי ומהי הדרך הנכונה לקלוט משפחות חדשות תוך שמירה על רוח סעד. השיח יפתח לאחר החגים, והציבור כולו יוזמן לקחת חלק פעיל, לשאול, להציע ולהשפיע על הכיוון אליו אנו צומחים. בשבועות הקרובים נפרסם חומרים ומידע שיסייעו להיערכות לקראת השיח. חברי הצוות המוביל: אורן ברנע, חיה קופלד, דובי גינזברג, זהבה ברט, רותי לזר, מרים תמיר, נתן לכר, הדר וייס, יניב עקיבא, ריבה זוהר, נעמה רוטנברג, עדו אורלוב ושרון בראל. הצוות פועל בליווי של דבורה מיטלמן, המלווה הקהילתית שלנו מתקומה.

תהליך למידה – מאז 7.10 ועד היום - מאז השביעי באוקטובר עברנו יחד מסע שאין דומה לו. מהימים הראשונים של החירום והחיים במלון, דרך החזרה המדורגת הביתה ועד למציאות החדשה שמתעצבת כאן בקיבוץ בצל המלחמה. בכל שלב למדנו על עצמנו, על כוחותינו כקהילה ועל המורכבויות שמלוות אותנו. בקרוב נצא לתהליך למידה משותף שיתבונן לאחור על החודשים הללו, יאפשר לשמוע קולות שונים, להעלות תובנות ולנסח יחד לקחים. המטרה היא לא רק להבין את מה שהיה אלא גם להשתמש בלמידה הזו כדי להתכונן טוב יותר לעתיד: לחזק את החוסן הקהילתי, לשפר את דרכי ההתנהלות שלנו ולהמשיך לעצב את הסיפור הקהילתי של סעד. פרטים נוספים על אופן התהליך והשתתפות הציבור יפורסמו בקרוב.

הסל היישובי והפרויקטים הקרובים - אנו בעיצומו של תכנון הסל היישובי לשנים 25–26, תהליך שמבקש לא רק לשדרג תשתיות אלא גם לעצב את פניה של סעד לשנים הבאות. בין הפרויקטים המרכזיים נמצאים שדרוג שבילים וכבישים ברחבי הקיבוץ, הוספת כ-80 חניות חדשות והקמת ספרייה קהילתית מאוחדת שתיתן מענה לכלל הגילים, מהגיל הרך ועד לוותיקי הקהילה.

בימים אלו אנו עדים גם לסיומו של פרויקט משמעותי גן השעשועים החדש מול הכולבו. עם השלמתו (ממש בקרוב), וביחד עם הספרייה הקהילתית העתידית, מחסן היד השנייה והמרחב לעבודה מרחוק, האזור כולו יהפוך ללב פועם של הקיבוץ. בנוסף אנו מתכננים את שיפוץ גן רקפת לשעבר והפיכתו לארכיון הקיבוצי שלנו שיהווה מרחב של זיכרון והיסטוריה שישתלב לצד חיי היומיום. בעתיד אנו מתכננים להקים גם מרכז חדש לפעילות חוגים, שימוקם במבני הפעוטונים הצפויים להתפנות לאחר סיום בניית מבנה המעונות המשולב. המרכז יאפשר מרחב נגיש, מגוון ומזמין לפעילויות פנאי לילדים, לנוער ולמבוגרים. כל הפרויקטים יוצגו לאסיפה בקרוב לקראת ההגשה למינהלת תקומה.

בית הקפה הקהילתי - צוות ההקמה של בית הקפה ממשיך בגיבוש המודל הכלכלי. בקרוב יתחילו עבודות השיפוץ בפעוטון אשל שיהפוך לבית קפה קהילתי, מקום מפגש משמעותי, חם ומזמין לכלל החברים. ביחד עם גן

השעשועים, הספרייה, מחסן היד השנייה, המרחב לעבודה מרחוק, הארכיון, בית הקפה והמרכז לחוגים ניצור יחד מרכז קהילתי שוקק בלב סעד. מרכז שבו משחק ומפגש, לימוד ופנאי, זיכרון ויצירה, ישתלבו כולם לכדי חוויה משותפת ומחברת.

מודל האשכולות יוצא לדרך - לאחר עבודה ארוכה ומעמיקה, מודל האשכולות מתחיל לקרום עור וגידים. מטרת המודל היא להעלות את רמת השירות, לשפר את ההתנהלות ולייצר ניהול מקצועי, שקוף ויעיל יותר. יתרונות המודל הם רבים: חיזוק המקצועיות וההתמקצעות של ענפי השירות, הגברת השקיפות, זיהוי מהיר של צרכים ומתן מענים, שיפור איכות החיים לכל אחת ואחד והגברת שיתוף הפעולה בין תחומי החיים השונים.

- אשכול ברו"ש הוא הראשון שהוקם לפני שש שנים. הוא ימשיך לפעול בהובלת נטע בן עמי לאחר סיום תפקידה של רותי לזר.
- אשכול החינוך ינוהל על ידי מילכה כהן.
- אשכול תרבות וקהילה (שם זמני) ינוהל על ידי חגית מקוריה.
- לצידם ימשיכו לפעול בהובלת המשק:
- אשכול פרויקטים בניהול יגאל גיני
- אשכול תשתיות בניהול אליסף אש

במקביל אנו עדיין מחפשים מוביל או מובילה לאשכול המרחב הציבורי, האחראי על נראות הקיבוץ ומבני הציבור. בשבוע הבא נפרט על כלל האשכולות והענפים הכלולים בכל אשכול ואשכול, כדי לאפשר היכרות רחבה עם המהלך החדש.

אנחנו פותחים שנה עם הרבה עשייה, מחשבה ותהליכים ארוכי טווח. אני מזמינה את כולכם להיות שותפים פעילים.

אסיים גם השבוע בקריאה ובתפילה לשובם של החטופים במהרה.

 ענת לופ

ערן

שעות פתיחה הברכה בחודש ספטמבר

שעות הפתיחה	ימים ב, ד
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
16:00-17:30	משפחות
17:30-18:30	נשים + שחייניות

שעות הפתיחה	ימים א, ג, ה
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
16:00-17:30	משפחות
17:30-18:30	גברים + שחיינים

שעות הפתיחה	יום ו
6:30-8:00	שחיינים מעורב
8:00-9:30	שחייניות נשים
16:00-17:30	משפחות